

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 1T/69/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413010214
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2013:4413010214.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou Mgr. Líviou Gombárovou v trestnej veci obžalovaného E. O. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 5.11.2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

E.V. O., nar. X.XX.XXXX X. O. K., trvale bytom Š., U. X

je v i n n ý , ž e

hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti F. O., nar. XX.X.XXXX a E. O., nar. XX.X.XXXX a podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 18 C141/2007 - 96 zo dňa 13.7.2009 bol povinný prispievať na výživu maloletého F. mesačne sumou 150,- Eur a na maloletého E. mesačne sumou 110,- Eur vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky F.

1T 69/2013

O., V. Z., C.M., K. XXXX/XX, ktorý rozsudok bol zmenený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, spisovej značky 19Co279/2009-110 zo dňa 22.10.2009, tak, že obžalovaný je povinný prispievať na výživu maloletého F. mesačne sumou 130 Eur a na maloletého E. mesačne sumou 90 Eur vždy do 20. toho dňa v mesiaci vopred, k rukám matky, od právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva, vyživovaciu povinnosť si neplní v zmysle rozsudku súdu a v sumách ním určených, napriek tomu, že v období rokov 2010 až 2013 bol zamestnaný v rôznych firmách a v spoločnostiach, má príjem, zdržiava sa v mieste pracoviska i bydliska, čím za obdobie od 1.1.2010 do 5.11.2013 vznikol na výživnom dlh v sume 10.325,- Eur, z ktorého uhradil 2.399,42 Eur a na výživnom dlhuje 7.925,58 Eur

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

1T 69/2013

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd výkon trestu podmiennečne odkladá a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 51 odsek 4 písmena d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ako jednu z podmienok podmiennečného odkladu výkonu trestu povinnosť uhradiť najneskoršie do uplynutia skúšobnej doby zameškané výživné 7 925,58 eur, k rukám matky F. O., O.. XX.X.XXXX, Z. V. Z., C., K. XXXX/XX.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalobou prokurátorky Okresnej prokuratúry bolo obžalovanému kladené za vinu spáchanie prečinu prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti F. O., O.. XX.X.XXXX a E. O., O.. XX.X.XXXX a podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 18 C141/2007 - 96 zo dňa 13.7.2009 bol povinný prispievať na výživu maloletého F. mesačne sumou 150 Eur a na maloletého E. mesačne sumou 110 Eur vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky F. O., V. Z., C., K. XXXX/XX, ktorý rozsudok bol zmenený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, spisovej značky 19Co279/2009-110 zo dňa 22.10.2009 tak, že obžalovaný je povinný prispievať na výživu maloletého F. mesačne sumou 130 Eur a na maloletého E. mesačne sumou 90 Eur vždy do 20. toho dňa v mesiaci vopred, k rukám matky, od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, vyživovaciu povinnosť si neplní v zmysle rozsudku súdu a v sumách ním určených, napriek tomu, že v období rokov 2010 až 2013 bol zamestnaný v rôznych firmách a v spoločnostiach, má príjem, zdržiava sa v mieste pracoviska i bydliska, čím za obdobie od 1.1.2010 do 31.3.2013 vznikol na výživnom dlh v sume 8775,- Eur, z ktorého uhradil 1852,36 Eur a na výživnom dlhuje 6922,64 Eur.

Trestným rozkazom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov a výkon trestu súd podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 2 roky zároveň obvinenému uložil ako podmienku podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uhradiť najneskoršie do uplynutia skúšobnej doby zameškané výživné 6 997,64 Eur k rukám matky F. O. .

Proti uvedenému trestnému rozkazu podal obžalovaný včas odpor s tým, že pri vyšetrowaní orgánmi prípravného konania neboli dodržané základné zásady trestného konania, dozor Okresnej prokuratúry bol vykonávaný v rozpore s objektívnymi skutočnosťami, obvinenie bolo vznesené nekvalifikovaným spôsobom a žiadal, aby súd obžalobu odmietol a vrátil vec prokurátorovi, pre závažné procesné chyby a preto, že boli porušené ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby obžalovaného. Súd preto nariadil hlavné pojednávanie na ktorom bol vypočutý obžalovaný a svedkyňa - matky maloletých detí F. O. a bol oboznámený a prečítaný spisový materiál.

Obžalovaný E. O. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vypovedal, že hmotne prispieva a stará sa o maloleté deti, pričom matka maloletých detí porušuje súdom stanovené rozhodnutia a nechce mu dovoliť styk s deťmi. Obžalovaný žije a pracuje vo Viedni ako mechanik bicyklov, pretože má lacnejší prenájom. Obžalovaný má ukončené Športové gymnázium a preto aj napriek snahe nájsť si lepšie finančne ohodnotené zamestnanie sa mu toto nepodarilo. Športovú činnosť - cyklistiku ukončil v septembri 2012 z výkonu ktorej nemal žiadne odmeny. Obžalovaný na maloleté deti platí mesačne spolu 50 - 52 Eur ako minimálne zákonom dané výživné,

pretože má príjem 378,79 Eur, z ktorého viacej hradiť nevie. S maloletými deťmi sa stretáva len cez prázdniny, nakoľko žije vo Viedni. Zároveň zdokladoval úhradu časti výživného za rok 2010 vo výške 600 Eur, časti výživného za rok 2011 vo výške 630,36 Eur, časti výživného za rok 2012 vo výške 624 Eur a mesiace január

1T 69/2013

až júl 2013 vo výške 380,66 Eur a prehlásil, že uhradil časť výživného aj za mesiace august až október vo výške 164,40 Eur, ktorú úhradu výživného súdu nepreukázal. Úhradu tohto výživného potvrdila matka maloletých detí. Na otázku samosudkyne, či má možnosť uhradiť dlh na výživnom a využiť tak ustanovenie o účinnej ľútosti uviedol, že nemá peniaze na zaplatenie dlhu.

Svedkyňa - matka maloletých detí F. O. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť plní čiastočne, na obe maloleté deti prispieva mesačne spolu sumou 52 Eur a naposledy sumou spolu 54 Eur, ďalej uviedla, že poberá náhradné výživné na maloletého F., O.. XX.X.XXXX vo výške od 1.7.2013 vo výške 74,17 Eur a na maloletého E., O.. XX.X.XXXX vo výške 60,67 Eur. Ďalej vypovedala, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť neplní v plnom rozsahu od právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne od roku 2010. Obžalovaný deťom kupuje rôzne darčeky ako mobilný telefón, počítač, podľa názoru matky veci nepotrebné miesto toho, aby zaplatil výživné alebo krúžky, ktoré deti navštevujú. Obžalovaný by sa mal s deťmi stretávať každé dva týždne podľa rozsudku súdu, avšak to nefunguje, pretože žije vo Viedni. Svedkyňa ďalej uviedla, že sama sa stará o deti, žije v prenajatom byte, pracuje na dohodu v reštaurácii u Janáčka v Trenčíne s príjmom 130 Eur mesačne a zároveň poberá náhradné výživné vo výške 193 Eur, v ktorom sú aj rodinné prídavky, zároveň jej pomáhajú rodičia. Uviedla, že napriek tomu, že obžalovaný neplní výživné v súdom stanovenej výške maloleté deti núdzou netrpia. Podľa svedkyne dlh na výživnom v súčasnosti činí okolo 8 100 Eura. Ďalej svedkyňa potvrdzovala úhradu časti výživného za mesiace august až október 2013, keď uviedla, že obžalovaný hradil výživné asi okolo 54,80 Eur za každý mesiac spolu na obidve maloleté deti.

Podľa § 207 odsek 3 prečinu zanedbania povinnej výživy sa dopustí ten, kto v období dvoch rokov neplní čo aj z nebanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného a čin spácha závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a potrestá sa odňatím slobody na 1 rok až 5 rokov.

1T 69/2013

Zákonná povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného je normatívnym znakom skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy. Povinnosť vyživovať svoje deti vyplýva priamo zo zákona o rodine a zákon ukladá povinnosť rodičom svoje deti živiť a tejto povinnosti sa nemožno zbaviť poukázaním na zlé finančné pomery.

Zanedbaním povinnej výživy sa rozumie aj situácia, keď povinný - obžalovaný neplní oprávnenému výživné poskytované v peniazoch aj v prípade ak odvádza oprávnenému nižšie peňažné sumy výživného, než aké boli určené súdom alebo sú primerané.

Orgány činné v trestnom konaní sú viazané právoplatným súdnym rozhodnutím vydaným v občianskom súdnom konaní.

Za plnenie zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného nemožno považovať príležitostné plnenia v dobe styku otca s maloletými deťmi, ktoré majú povahu darčiekov či iných obdobných plnení nesmerujúcich k uspokojovaniu odôvodnených potrieb maloletých detí. Ak nemajú takéto plnenia povahu výživného, nie je možné ich do neho započítať. V takom prípade sa o ich hodnotu ani neznižuje prípadný dlh povinného na výživnom voči dieťaťu.

Pri posudzovaní otázky, či povinný si zavineným konaním neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, je potrebné zistiť jeho zárobkové a majetkové pomery v rozhodnej dobe, ako aj to, či nemohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť aspoň čiastočne.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 13.7.2009 sp. zn. 18C141/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.10.2009

sp. zn. 19 Co/279/2009 súd určil, že odporca - obžalovaný je povinný prispievať na výživné na mal. F. mesačne sumou 130 Eur a mal. E. mesačne sumou 95 Eur vždy do 20. dňa v mesiaci vopred rukám matky. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.11.2011 sp. zn. 31P248/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.1.2012 sp. zn. 6 CoP2/2012 súd zamietol návrh otca - obžalovaného na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom F. R. E.V. O. s odôvodnením, že nedošlo k podstatnej zmene pomerov na strane rodičov.

1T 69/2013

Obrana obžalovaného, že na jeho strane došlo k zmene pomerov a že súd mal otázku výšky výživného riešiť ako otázku predbežnú neobstojí. Z vyššie uvedených rozhodnutí Okresného a Krajského súdu v Trenčíne vyplýva, že v predpísanom konaní pred súdom boli skúmané finančné pomery tak na strane otca - obžalovaného ako aj matky maloletých detí a vzhľadom na vykonané dokazovanie bola určená výška vyživovacej povinnosti. Z pripojených správ, ktoré si Okresný súd Nové Zámky vyžiadal, bolo preukázané, že od právoplatnosti rozhodnutia o výživnom bol obžalovaný zamestnancom spoločnosti Trenkwalder a.s. námestie 1. mája 18, Bratislava, IČO: 35 861169 na základe dohody o vykonávaní práce od 11.2. do 28.2.2010, 1.3. až 31.3.2010, od 9.4. - do 31.12. 2010, od 11.6. do 30.6.2010, od 7.7. - do 31.7.2010 a od 4.8. do 31.12. 2010 s priemernou mesačnou mzdou vo výške 52,46 Eur. Ďalej pracoval v spoločnosti Inpek s.r.o. Štefánikova trieda 81, Nitra na dohodu o vykonaní práce od 1.6.2010 do 31.8.2010 s dohodnutou odmenou za vykonanie práce za 3 mesiace vo výške 500 Eur. Vojenské športové centrum Dukla Banská Bystrica informovala súd, že v období rokov 2010 až 2011 bol obžalovaný registrovaným športovcom VŠC Dukla Banská Bystrica, oddelenie cyklistiky cestnej bez nároku na preplácania akýchkoľvek nákladov. Skutočnosť, že nedošlo na strane obžalovaného k takej zmene pomerov, že by bolo výšku výživného nevyhnutné riešiť ako predbežnú otázku vyplýva aj z rozhodnutia súdov, ktoré zamietli návrh obžalovaného na zníženia vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. V konaní predchádzajúcom vydanie týchto rozsudkov Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 31 P248/2010 z 22.11.2011 a rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6CoP 2/2012 z 31.1.2012 boli opätovne skúmané finančné a zárobkové pomery a na základe tohto dokazovania súdy zotrvali na nezmenenom závere o možnosti obžalovaného hradiť určené výživné. V priebehu vyšetrovania nebolo preukázané, že by v priebehu vyšetrovania došlo k zmene pomerov zo strany obžalovaného a zároveň nebolo ani preukázané, že by obžalovaný vynakladal úsilie nájsť si lepšie platenú prácu a nepreukázal ani žiadne dôvody, ktoré by mu bránili v hľadaní si lepšieho zamestnania.

V odpovedi na výzvu súdu zo dňa 23.7.2013, ktorá bola súdu doručená dňa 24.7.2013 sa ďalej obžalovaný bránil tým, že na Okresnom súde v Trenčíne prebieha konanie

1T 69/2013

o vysporiadanie BSM, (k tomuto podaniu priložil kópie zápisníc), kde F. O. - matka maloletých detí mu dlhuje oveľa viac ako obžalovaný na výživnom.

Súd na základe uvedených dôkazov mal preukázané konanie obžalovaného tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože obžalovaný si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať svoje maloleté deti F. R. E. O. a to takým spôsobom, že po dlhší čas oprávnenému odvádza nižšie peňažné sumy výživného než aké boli určené súdom. Preto súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Obžalovaný je rozvedený, v súčasnosti žije vo Viedni spolu so F. B. a pracuje tam ako domovník s príjmom 360,- Eur mesačne. Doposiaľ súdne trestaný nebol a nemá záznam ani v evidencii priestupkov.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádza z horeuvedených skutočností, ako aj z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona. Zistil poľahčujúcu okolnosť v tom, že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život v zmysle § 36 písmena j, Trestného zákona. Bral do úvahy spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

Súd obžalovanému v rámci trestnej sadzby jeden až päť rokov odňatia slobody, po jej úprave v zmysle § 38 odsek 2,3,8 Trestného zákona s poukazom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností v sadzbe 1 rok až 3 roky 8 mesiacov a uložil trest odňatia slobody 14 mesiacov so skúšobnou dobou 3 roky a je toho názoru, že podmienený trest je pre obžalovaného v rámci individuálnej ako aj generálnej prevencie postačujúci aj vzhľadom na uvedenie si rodičovskej zodpovednosti. V rámci skúšobnej doby uložil obžalovanému

1T 69/2013

povinnosť uhradiť dlžné výživné vo výške 7925,58 Eur k rukám matky, ktoré bolo upravené ku dňu konania hlavného pojednávania .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.